

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. gegužės 8 d.*

„Apeliacinis skundas – Ekonominė ir pinigų politika – Reglamentas (ES) Nr. 1024/2013 – 6 straipsnio 4 dalis – Reglamentas (ES) Nr. 468/2014 – 70 straipsnio 1 dalis – Rizikos ribojimu pagrįsta kredito įstaigų priežiūra – Europos Centriniam Bankui (ECB) pavesti uždaviniai – Bendras priežiūros mechanizmas – Kompetentingų nacionalinių institucijų atliekamas šių uždavinių įgyvendinimas – „Mažiau svarbi“ kredito įstaiga – „Ypatingos aplinkybės“, pateisinančios kredito įstaigos priskyrimą prie „mažiau svarbių“

Byloje C-450/17 P

dėl 2017 m. liepos 26 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank, įsteigtas Karlsruhėje (Vokietija), atstovaujamas advokatų A. Glos, T. Lübbig ir M. Benzing,

apeliantas,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Centriniam Bankui (ECB), atstovaujama E. Koupepidou ir R. Bax, padedamų advokato H.-G. Kamann,

atsakovui pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujama W. Mölls ir K.-P. Wojcik,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai A. Rosas, L. Bay Larsen ir M. Safjan,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2018 m. gruodžio 5 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank* (toliau – *Landeskreditbank*) prašo panaikinti 2017 m. gegužės 16 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Landeskreditbank Baden-Württemberg / ECB* (T-122/15, EU:T:2017:337, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis atmetė banko ieškinį dėl 2015 m. sausio 5 d. Europos Centrinio Banko (ECB) sprendimo ECB/SSM/15/1, priimto pagal 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63; toliau – ginčijamas sprendimas), 6 straipsnio 4 dalį ir 24 straipsnio 7 dalį, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 1024/2013

- 2 Reglamento Nr. 1024/2013 55 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„[P]riežiūros uždavinių pavidimas reiškia didelę ECB atsakomybę užtikrinti finansinį stabilumą Sąjungoje ir kuo veiksmingiau ir proporcingiau naudotis savo priežiūros įgaliojimais. <...>“

- 3 Šio reglamento 1 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Šiuo reglamentu ECB pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika, siekiant prisidėti prie kredito įstaigų saugumo ir patikimumo ir finansų sistemos stabilumo Sąjungoje ir kiekvienoje valstybėje narėje, visapusiškai atsižvelgiant į vidaus rinkos, grindžiamos vienodu požiūriu į kredito įstaigas, vienybę bei vientisumą ir pareigą tuo rūpintis, kad būtų užkirstas kelias galimybei rinktis palankesnes reguliavimo sąlygas.“

- 4 Minėto reglamento 4 straipsnio „ECB pavesti uždaviniai“ 1 dalyje nurodyta:

„Pagal 6 straipsnį ECB, laikantis šio straipsnio 3 dalies, rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros tikslais turi išimtinę kompetenciją visų dalyvaujančiose valstybėse narėse įsteigtų kredito įstaigų atžvilgiu vykdyti šiuos uždavinius:

<...>“

- 5 To paties reglamento 6 straipsnyje numatyta:

„1. ECB vykdo savo uždavinius bendrame priežiūros mechanizme [(BPM)], kurį sudaro ECB ir nacionalinės kompetentingos institucijos. ECB yra atsakingas už tai, kad BPM veiktų veiksmingai ir nuosekliai.

<...>

4. 4 straipsnyje, išskyrus jo 1 dalies a ir c punktus, apibrėžtų uždavinių atžvilgiu ECB tenka šio straipsnio 5 dalyje išdėstytos pareigos, o nacionalinėms kompetentingoms institucijoms – šio straipsnio 6 dalyje išdėstytos pareigos, atsižvelgiant į šio straipsnio 7 dalyje išdėstytą struktūrą ir laikantis joje

nurodytų procedūrų, vykdančių toliau nurodytų kredito įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ar mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ar kredito įstaigų, įsteigtų nedalyvaujančiose valstybėse narėse, filialų, įsteigtų dalyvaujančiose valstybėse narėse, priežiūrą:

- tų, kurios yra mažiau svarbios vertinant konsolidavimo pagrindu, aukščiausiu konsolidavimo lygiu dalyvaujančiose valstybėse narėse arba individualiai konkreči[ų] kredito įstaigų, įsteigtų nedalyvaujančiose valstybėse narėse, filialų, įsteigtų dalyvaujančiose valstybėse narėse, atžvilgiu. Svarba vertinama remiantis šiais kriterijais:
 - i) dydžiu;
 - ii) svarba Sąjungos ekonomikai arba bet kuriai dalyvaujančiai valstybei narei;
 - iii) tarpvalstybinės veiklos svarba.

Atsižvelgiant į pirmą pastraipą, kredito įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė nelaikomos mažiau svarbiomis, nebent tai pateisinama ypatingomis aplinkybėmis, kurios išdėstomos metodikoje, jei tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:

- i) visa jos turto vertė yra didesnė nei 30 mlrd. EUR;
- ii) jos viso turto santykis su dalyvaujančios valstybės narės, kurioje ji įsisteigta, BVP yra didesnis nei 20 %, nebent visa jos turto vertė yra mažesnė nei 5 mlrd. EUR;
- iii) ECB, gavęs jos nacionalinės kompetentingos institucijos pranešimą, kad ji laiko tokią įstaigą itin svarbia vadaus ekonomikai, ir atlikęs išsamų tos kredito įstaigos vertinimą, įskaitant balanso vertinimą, priima tokią svarbą patvirtinantį sprendimą.

ECB taip pat gali savo iniciatyva laikyti, kad įstaiga yra itin svarbi, jei ji yra įsteigusi bankininkystės patronuojamąsias įmones daugiau nei vienoje dalyvaujančioje valstybėje narėje ir jos tarpvalstybinis turtas arba išpareigojimai sudaro didelę jos viso turto ar išpareigojimų dalį, laikantis metodikoje nustatytų sąlygų.

Tos, kurioms buvo prašoma viešosios finansinės pagalbos arba kurios ją gavo tiesiogiai iš [Europos finansinio stabilumo fondo (EFSF)] arba [Europos stabilumo mechanizmo (ESM)], nelaikomos mažiau svarbiomis.

Nepaisant pirmesnių pastraipų, ECB šiuo reglamentu jam pavestus uždavinius vykdo trijų pačių svarbiausių kredito įstaigų kiekvienoje dalyvaujančioje valstybėje narėje atžvilgiu, išskyrus atvejus, kai tai pateisinama ypatingomis aplinkybėmis.

5. 4 dalyje nurodytų kredito įstaigų atžvilgiu pagal 7 dalyje apibrėžtą struktūrą:

<...>

- b) prireikus užtikrinti aukštų priežiūros standartų nuoseklų taikymą, ECB bet kuriuo metu gali savo iniciatyva, pasikonsultavęs su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis, arba nacionalinės kompetentingos institucijos prašymu nuspręsti pats tiesiogiai vykdyti visus atitinkamus įgaliojimus 4 dalyje nurodytos vienos ar kelių kredito įstaigų atžvilgiu, įskaitant tokiu atveju, kai buvo netiesiogiai prašoma ar gauta finansinė pagalba iš EFSF arba ESM;

<...>

6. Nedarant poveikio šio straipsnio 5 daliai, nacionalinės kompetentingos institucijos vykdo ir yra atsakingos už 4 straipsnio 1 dalies b, d–g ir i punktuose nurodytus uždavinius ir už visų atitinkamų priežiūros sprendimų priėmimą šio straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų kredito įstaigų atžvilgiu, atsižvelgiant į šio straipsnio 7 dalyje nurodytą struktūrą ir laikantis toje dalyje nurodytų procedūrų.

<...>

Nacionalinės kompetentingos institucijos reguliariai teikia ECB ataskaitas apie veiklos pagal šį straipsnį vykdymą.

7. ECB, konsultuodamasis su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis ir remdamasis Priežiūros valdybos pasiūlymu, patvirtina ir viešai paskelbia struktūrą, pagal kurią parengiama praktinė šio straipsnio įgyvendinimo tvarka. <...>

8. Kai nacionalinės kompetentingos arba nacionalinės paskirtosios institucijos padeda ECB vykdyti šiuo reglamentu jam pavestus uždavinius, ECB ir nacionalinės kompetentingos institucijos laikosi atitinkamuose Sąjungos aktuose nustatytų nuostatų, susijusių su pareigų paskirstymu ir įvairių valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimu.“

6 Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnyje nurodyta:

„1. ECB įsteigia Administracinę peržiūros valdybą, kuri, gavusi pagal 5 dalį pateiktą prašymą atlikti peržiūrą, atliktų sprendimų, ECB priimtų vykdamas šiuo reglamentu jam suteiktus įgaliojimus, vidaus administracinę peržiūrą. Vidaus administracinė peržiūra apsiriboja tokių sprendimų procedūrinės ir materialinės atitikties šiam reglamentui vertinimu.

<...>

5. 1 dalyje nurodytais atvejais bet kuris fizinis ar juridinis asmuo gali prašyti peržiūrėti tam asmeniui skirtą arba tiesiogiai ir asmeniškai su tuo asmeniu susijusį ECB sprendimą pagal šį reglamentą. Prašymas peržiūrėti 7 dalyje nurodytą Valdančiosios tarybos sprendimą yra nepriimtinas.

6. Prašymas atlikti peržiūrą, įskaitant jo pagrindimą, pateikiamas raštu ECB atitinkamai per vieną mėnesį nuo pranešimo apie sprendimą peržiūros prašančiam asmeniui dienos arba, jei tai nebuvo padaryta, per vieną mėnesį nuo tos dienos, kurią tas asmuo sužinojo apie sprendimą.

7. Priėmusi sprendimą dėl peržiūros priimtimumo, Administracinė peržiūros valdyba pareiškia nuomonę per klausimo skubai proporcingą laikotarpį ir ne vėliau kaip per du mėnesius nuo prašymo gavimo bei perduoda klausimą Priežiūros valdybai, kad ji parengtų naujo sprendimo projektą. Priežiūros valdyba atsižvelgia į Administracinės peržiūros valdybos nuomonę ir nedelsdama pateikia Valdančiajai tarybai naujo sprendimo projektą. Naujo sprendimo projektu pirminis sprendimas panaikinamas, pakeičiamas tapataus turinio sprendimu arba pakeičiamas iš dalies pakeistu sprendimu. Naujo sprendimo projektas laikomas priimtu, jei Valdančioji taryba nepateikia prieštaravimų per ne ilgesnį kaip dešimties darbo dienų laikotarpį.

<...>

9. Pagal šį straipsnį Administracinės peržiūros valdybos pareikšta nuomonė, Priežiūros valdybos pateiktas naujo sprendimo projektas ir Valdančiosios tarybos priimtas sprendimas yra pagrindžiami ir apie juos pranešama šalims.

10. ECB priima sprendimą, kuriuo nustatomos Administracinės peržiūros valdybos veiklos taisyklės.

<...>“

Reglamentas (ES) Nr. 468/2014

- 7 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamento (ES) Nr. 468/2014, kuriuo sukuriama Europos Centrinio Banko, nacionalinių kompetentingų institucijų ir nacionalinių paskirtųjų institucijų bendradarbiavimo Bendrame priežiūros mechanizme struktūra (OL L 141, 2014, p. 1), 9 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„<...> [Š]iuo reglamentu toliau plėtojamos ir išsamiau apibūdinamos BPM reglamente nustatytos ECB ir [nacionalinių kompetentingų institucijų] bendradarbiavimo BPM procedūros, taip pat, kai tinkama, bendradarbiavimo su nacionalinėmis paskirtosiomis institucijomis procedūromis; taip užtikrinamas efektyvus ir nuoseklus BPM veikimas“.

- 8 Šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šiame reglamente įtvirtinamos taisyklės dėl:

- a) [Reglamento Nr. 1024/2013] 6 straipsnio 7 dalyje nurodytos struktūros, t. y. struktūros, pagal kurią parengiama praktinė [Reglamento Nr. 1024/2013] 6 straipsnio įgyvendinimo tvarka dėl bendradarbiavimo BPM, numatant:
- i) konkrečią metodiką, skirtą įvertinti ir patikrinti, ar prižiūrimas subjektas yra priskiriamas svarbiems ar mažiau svarbiems, remiantis [Reglamento Nr. 1024/2013] 6 straipsnio 4 dalyje įtvirtintais kriterijais, ir dėl tokio įvertinimo nustatytą tvarką;

<...>

<...>“

- 9 Minėto reglamento 70 straipsnyje „Ypatingos aplinkybės, kurioms esant svarbus prižiūrimas subjektas priskiriamas mažiau svarbiems“ numatyta:

„1. Ypatingos aplinkybės, nurodytos [Reglamento Nr. 1024/2013] 6 straipsnio 4 dalies antroje ir penktoje pastraipose (toliau – ypatingos aplinkybės), egzistuoja, kai egzistuoja konkrečios ir faktinės aplinkybės, dėl kurių prižiūrimo subjekto priskyrimas svarbiems tampa netinkamas, atsižvelgiant į [Reglamento Nr. 1024/2013] tikslus ir principus, ir visų pirma poreikį užtikrinti nuoseklų aukštų priežiūros standartų taikymą.

2. Terminas „ypatingos aplinkybės“ aiškinamas siaurai.“

- 10 Reglamento Nr. 468/2014 71 straipsnis „Įvertinimas, ar egzistuoja ypatingos aplinkybės“ suformuluotas taip:

„1. Ar egzistuoja ypatingos aplinkybės, kuriomis pateisinamas svarbaus prižiūrimo subjekto priskyrimas mažiau svarbiems, nustatoma kiekvienu konkrečiu atveju ir konkrečiai kiekvieno atitinkamo prižiūrimo subjekto arba prižiūrimos grupės, bet ne prižiūrimų subjektų kategorijų, atžvilgiu.

<...>“

Sprendimas 2014/360/ES

- 11 2014 m. balandžio 14 d. Europos Centrinio Banko sprendimu 2014/360/ES dėl Administracinės peržiūros valdybos įsteigimo ir jos veiklos taisyklių (OL L 175, 2014, p. 47) buvo įsteigta Administracinė peržiūros valdyba, numatyta Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnyje.

12 Šio sprendimo 7 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuriam pagal [Reglamentą Nr. 1024/2013] skirtas ECB sprendimas arba kuriam toks ECB sprendimas [kuris] yra tiesiogiai ir asmeniškai su juo susijęs <...>, pageidaujantis prašyti vidaus administracinės peržiūros, tai daro pateikdamas sekretoriui užpildytą rašytinę paraišką dėl peržiūros, joje nurodydamas ginčijamą sprendimą. Paraiška dėl peržiūros pateikiama viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų.“

13 Minėto sprendimo 16 straipsnyje nustatyta:

„1. Per klausimo skubą atitinkantį laiką ir ne vėliau kaip per du mėnesius nuo paraiškos dėl peržiūros gavimo dienos Administracinė valdyba priima nuomonę dėl peržiūros.

2. Nuomonėje pateikiamas siūlymas panaikinti pradinį sprendimą, pakeisti jį tapataus turinio sprendimu arba pakeisti jį iš dalies pakeistu sprendimu. Pastaruoju atveju nuomonėje pateikiami pasiūlymai dėl reikiamų dalinių pakeitimų.

<...>“

14 To paties sprendimo 18 straipsnyje nurodyta:

„Valdančiosios tarybos sekretorius praneša šalims apie Administracinės valdybos nuomonę, Priežiūros valdybos pateiktą naujo sprendimo projektą ir Valdančiosios tarybos priimtą naują sprendimą, įskaitant atitinkamą pagrindimą.“

Faktinės bylos aplinkybės

15 *Landeskreditbank* yra pagal įstatymą įsteigtas viešosios teisės reglamentuojamas juridinis asmuo, o Badeno-Viurtembergo žemė (Vokietija) yra vienintelė jo dalininkė.

16 2014 m. birželio 25 d. ECB informavo *Landeskreditbank* iš esmės apie tai, kad, remiantis Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalimi, dėl savo svarbos jis priskirtinas tik ECB priežiūrai, o ne pasidalijamai priežiūrai pagal BPM, ir paprašė pateikti savo pastabas.

17 2014 m. liepos 10 d. *Landeskreditbank* užginčijo šią analizę ir nurodė, be kita ko, kad yra ypatingų aplinkybių, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą ir Reglamento Nr. 468/2014 70 ir 71 straipsnius.

18 2014 m. rugsėjo 1 d. ECB priėmė sprendimą, juo *Landeskreditbank* kvalifikuotas kaip „svarbus subjektas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalį.

19 2014 m. spalio 6 d. *Landeskreditbank* paprašė peržiūrėti šį sprendimą pagal Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnio 1, 5 ir 6 dalis, siejamas su Sprendimo 2014/360 7 straipsniu. Administracinės peržiūros valdybos posėdis įvyko 2014 m. spalio 23 d.

20 2014 m. lapkričio 20 d. Administracinė peržiūros valdyba priėmė nuomonę, kad 2014 m. rugsėjo 1 d. ECB priimtas sprendimas yra teisėtas.

21 2015 m. sausio 5 d. ECB ginčijamu sprendimu panaikino ir pakeitė tą sprendimą, tačiau paliko galioti *Landeskreditbank* kvalifikavimą kaip „svarbaus subjekto“. ECB jame iš esmės nurodė:

– *Landeskreditbank* kvalifikavimas kaip „svarbaus subjekto“ neprieštaravo Reglamento Nr. 1024/2013 tikslams,

- subjekto rizikos profilis nebuvo svarbus klausimas jį kvalifikuojant ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnis negalėjo būti aiškinamas kaip apimantis kriterijus, kurie neturi pagrindo Reglamente Nr. 1024/2013,
- net darant prielaidą, kad *Landeskreditbank* manė buvus ypatingų aplinkybių, jis taip pat turi patikrinti, ar tokios aplinkybės pateisina jo perkvalifikavimą į „mažiau svarbų“ subjektą,
- taikant Reglamento nr. 468/2014 70 straipsnio 2 dalį, „ypatingų aplinkybių“ sąvoka turi būti aiškinama siaurai, todėl tik jei ECB tiesioginė priežiūra netinkama, subjektas gali būti perkvalifikuotas iš „svarbaus“ į „mažiau svarbų“,
- atsižvelgimas į proporcingumo principą aiškinimo tikslais nereikalauja, kad jis patikrintų, ar Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalyje įtvirtintų kriterijų taikymas subjektui buvo proporcingas, o nagrinėjant, ar buvo „netinkama“ kvalifikuoti subjektą kaip „svarbų“, nebuvo siekta atlikti tokio proporcingumo nagrinėjimo,
- nacionalinių priežiūros struktūrų adekvatumas ir jų galimybė taikyti aukštus priežiūros standartus neleido daryti išvados apie netinkamą ECB tiesioginės rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros įgyvendinimą, nes Reglamente Nr. 1024/2013 tai nesiejama su nacionalinių priežiūros struktūrų ar nacionalinių priežiūros standartų neadekvatumo įrodymu.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 22 2015 m. kovo 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Landeskreditbank* ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 23 Grįsdamas savo ieškinį *Landeskreditbank* nurodė penkis pagrindus, jie iš esmės grindžiami, pirma, Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnio pažeidimu pasirenkant ECB taikytus kriterijus, antra, akivaizdžiomis faktinių aplinkybių vertinimo klaidomis, trečia, pareigos motyvuoti pažeidimu, ketvirta, piktnaudžiavimu įgaliojimais dėl ECB diskrecijos įgyvendinimo nebuvimo ir, penkta, ECB pareigos atsižvelgti į visas bylai reikšmingas aplinkybes pažeidimu.
- 24 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė *Landeskreditbank* ieškinį.

Šalių reikalavimai

- 25 Apeliaciniame skunde *Landeskreditbank* Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - panaikinti ginčijamą sprendimą ir nurodyti palikti galioti 2014 m. rugsėjo 1 d. ECB sprendimo pakeitimą,
 - subsidiariai – panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
 - priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.
- 26 ECB Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš *Landeskreditbank* bylinėjimosi išlaidas.

27 Europos Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš *Landeskreditbank* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

28 Apeliaciniam skundui pagrįsti *Landeskreditbank* pateikia tris pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo

29 Nurodydamas pirmąjį pagrindą *Landeskreditbank* teigia, kad buvo pažeista Sąjungos teisė aiškinant ir taikant Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnį.

30 Šį pagrindą sudaro trys dalys.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

31 Nurodydamas pirmojo pagrindo pirmą dalį *Landeskreditbank* iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino „ypatingų aplinkybių“ sąvoką pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnį, konkrečiai kalbant, jis padarė klaidą, nes šių nuostatų neaiškino pagal proporcingumo principą.

32 Anot *Landeskreditbank*, Reglamentas Nr. 1024/2013 suteikė ECB išimtinę kompetenciją vykdyti rizikos ribojimu pagrįstą kredito įstaigų priežiūrą tik svarbių įstaigų atveju, o nacionalinėms institucijoms paliekama kompetencija atlikti mažiau svarbių įstaigų rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą.

33 Šiuo klausimu *Landeskreditbank* mano, kad vadovaudamasis proporcingumo principu Bendrasis Teismas turėjo aiškinti Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnį taip, kad subjektas turi būti kvalifikuojamas kaip „mažiau svarbus“, kai dėl specifinių faktinių konkrečiau atvejo aplinkybių paaiškėja, kad kompetentingų nacionalinių institucijų atliekama tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta šio subjekto priežiūra leidžia pasiekti Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus bent jau lygiai taip pat sėkmingai kaip ir ECB atliekant tiesioginę rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą.

34 Be to, *Landeskreditbank* tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė *ut res magis valeat quam pereat* aiškinimo principą ir draudimą reikalauti *probatio diabolica*, nes dėl Bendrojo Teismo pasirinkto „ypatingų aplinkybių“ sąvokos aiškinimo pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnį tos nuostatos netenka veiksmingumo dėl to, kad tampa neįmanoma įrodyti tokių aplinkybių buvimą.

35 ECB ir Komisija ginčija *Landeskreditbank* argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 36 Kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 64 punkte, Bendrojo Teismo pasiūlyto tekstų, reglamentuojančių kompetenciją, kurią Taryba suteikė ECB rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros srityje, aiškinimo negali paneigti *Landeskreditbank* argumentai, grindžiami nuostata, kad nacionalinėms institucijoms pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalį paliekama kompetencija vykdyti šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b ir d–i punktuose išvardytus uždavinius subjektų, kurie kvalifikuojami kaip „mažiau svarbūs“, atžvilgiu.
- 37 Pirmiausia dėl ECB kompetencijos aprėpties tiesioginės rizikos ribojimu pagrįstos kreditų įstaigų priežiūros srityje primintina, kad Reglamento Nr. 1024/2013 4 straipsnio „ECB pavesti uždaviniai“ 1 dalyje numatyta, jog pagal šio reglamento 6 straipsnį ECB rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros tikslais turi „išimtinę kompetenciją“ visų dalyvaujančiose valstybėse narėse įsteigtų kredito įstaigų atžvilgiu vykdyti 4 straipsnio 1 dalyje išvardytus uždavinius, neskiriant svarbių ir mažiau svarbių įstaigų.
- 38 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1024/2013 4 straipsnio 1 dalies formuluotės, ECB turi išimtinę kompetenciją visų šių įstaigų atžvilgiu vykdyti šioje nuostatoje išvardytus uždavinius.
- 39 Teisinga tai, kad pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 1 dalį ECB vykdo savo uždavinius pagal BPM, kuri sudaro ECB ir nacionalinės kompetentingos institucijos, ir yra atsakingas už tai, kad BPM veiktų veiksmingai ir nuosekliai.
- 40 Šiame kontekste pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 6 dalį nacionalinės kompetentingos institucijos vykdo ir yra atsakingos už šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b, d–g ir i punktuose nurodytus uždavinius ir už visų atitinkamų priežiūros sprendimų priėmimą šio 6 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų kredito įstaigų, t. y. tų, kurios pagal pastarojoje nuostatoje nurodytus kriterijus laikomos „mažiau svarbiomis, atžvilgiu.
- 41 Taigi kompetentingos nacionalinės institucijos padeda ECB vykdyti jam pagal Reglamentą Nr. 1024/2013 pavestus uždavinius taip, kad kai kuriuos iš šių uždavinių jos decentralizuotai vykdo mažiau svarbių kredito įstaigų, kaip jos suprantamos pagal šio reglamento 6 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, atžvilgiu.
- 42 Remiantis Reglamento Nr. 468/2014 9 konstatuojamąja dalimi, šiuo reglamentu toliau plėtojamos ir išsamiau apibūdinamos Reglamente Nr. 1024/2013 nustatytos ECB ir nacionalinių kompetentingų institucijų bendradarbiavimo procedūros, užtikrinančios veiksmingą ir nuoseklų šio mechanizmo veikimą.
- 43 Vadovaujantis Reglamento Nr. 468/2014 1 straipsnio 1 dalies a punktu, šiame reglamente, be kita ko, siekiama įtvirtinti Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 7 dalyje nurodytą struktūrą, t. y. struktūrą, pagal kurią parengiama praktinė šio 6 straipsnio, reglamentuojančio ECB ir kompetentingų nacionalinių institucijų bendradarbiavimą pagal BPM, įgyvendinimo tvarka.
- 44 Remiantis minėto 1 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, Reglamente Nr. 468/2014, visų pirma jo IV dalyje, įtvirtintos taisyklės, skirtos pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalyje įtvirtintus kriterijus nustatyti, ar subjektas, kuriam taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, yra priskiriamas prie svarbių, ar mažiau svarbių, ir šiame kontekste apibrėžiama pastarosios nuostatos sąvoka „ypatingos aplinkybės“, galinčios pateisinti subjekto, kuriam taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, kvalifikavimą kaip mažai svarbaus, nors jis atitinka kvalifikavimo kaip svarbaus kriterijus.

- 45 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ypatingomis aplinkybėmis laikomos tokios konkrečios ir faktinės aplinkybės, dėl kurių subjekto, kuriam taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, priskyrimas prie svarbių tampa netinkamas, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus ir principus, visų pirma į poreikį užtikrinti nuoseklų aukštų priežiūros standartų taikymą.
- 46 Iš pačios šios nuostatos formuluotės matyti, kad ypatingos aplinkybės, kurios tiesioginės rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros vykdymo tikslais pateisina subjekto kvalifikavimą kaip mažiau svarbaus, nors iš principo jis pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodytus kriterijus turėtų būti kvalifikuojamas kaip svarbus, yra tik tos aplinkybės, kurios susijusios su subjekto kvalifikavimu kaip svarbaus tinkamumu arba netinkamumu.
- 47 Taigi nacionalinės institucijos gali atlikti tiesioginę rizikos ribojimu pagrįstą svarbaus subjekto priežiūrą tik esant ypatingoms aplinkybėms, iš kurių matyti, kad tokį subjektą kvalifikuoti kaip svarbų netinkama, norint pasiekti Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus.
- 48 Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 44 ir 46 punktuose, Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnio 1 dalies formuluotėje niekur neminimas tikrinimas, ar svarbiam subjektui būtina tiesioginė ECB priežiūra, o iš lingvistinio šios nuostatos aiškinimo neišplaukia, kad aplinkybė, jog taikant nacionalinių valdžios institucijų vykdomą tiesioginę rizikos ribojimu pagrįstą tokio subjekto priežiūrą galima pasiekti šio reglamento tikslus, kaip ir taikant vien ECB vykdomą priežiūrą, gali pateisinti minėto subjekto kvalifikavimą kaip mažiau svarbaus.
- 49 Vadinas, kaip Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 54, 63 ir 72 punktuose nusprendė dėl Reglamento Nr. 1024/2013 4 straipsnio 1 dalyje išvardytų uždavinių, Taryba suteikė ECB išimtinę kompetenciją, kurią, kiek tai susiję su kai kuriais iš šių uždavinių, pagal šio reglamento 6 straipsnį leidžiama decentralizuotai įgyvendinti nacionalinėms institucijoms pagal BPM ir kontroliuojant ECB mažiau svarbių kredito įstaigų, kaip jos suprantamos pagal šio 6 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, atžvilgiu, o ECB yra suteikta išimtinė kompetencija patikslinti minėto 6 straipsnio 4 dalies antros pastraipos sąvokos „ypatingos aplinkybės“ turinį ir ši kompetencija buvo įgyvendinta priėmus Reglamento Nr. 468/2014 70 ir 71 straipsnius.
- 50 Toliau primintina, kad pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą kredito įstaigos, kaip antai *Landeskreditbank*, kurios visa turto vertė yra didesnė nei 30 mlrd. EUR, kvalifikavimas kaip mažiau svarbios priklauso nuo sąlygos, ar ypatingos aplinkybės, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą, pateisina tokį jos kvalifikavimą.
- 51 Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, jog *Landeskreditbank* neteisingai tvirtina, kad Bendrasis Teismas aiškino Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnį, neatsižvelgdamas į proporcingumo principą.
- 52 Iš tiesų konstatuotina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 66–85 punktuose šias nuostatas aiškino paisydamas proporcingumo principo.
- 53 Konkrečiai skundžiamo sprendimo 68 punkte Bendrasis Teismas teisingai priminė, kad priemonės proporcingumo vertinimas turi atitikti Sąjungos institucijoms suteiktą diskreciją ją priimant (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-380/03, EU:C:2006:772, 145 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 54 Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad reglamentų Nr. 1024/2013 ir Nr. 468/2014 nuostatose ECB buvo suteikti įgaliojimai priimti sprendimą atsižvelgiant į faktines aplinkybes ir nustatytos joms proporcingos sąlygos. Pavyzdžiui, pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą subjektas,

kuri negali būti laikomas mažiau svarbiu remiantis toje nuostatoje nurodytais kriterijais, vis dėlto gali būti tokiu laikomas, jeigu tai pateisina ypatingos aplinkybės, apibrėžtos Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnyje.

- 55 Minėtose nuostatose numatyta situacija, kai tiesioginė nacionalinių institucijų atliekama rizikos ribojimu pagrįsta svarbaus subjekto priežiūra leistų geriau pasiekti Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus nei tiesioginė ECB atliekama rizikos ribojimu pagrįsta tokio subjekto priežiūra, arba, priešingai, kai pastaroji priežiūra neleistų pasiekti tų tikslų taip gerai kaip tiesioginė nacionalinių institucijų atliekama rizikos ribojimu pagrįsta atitinkamo subjekto priežiūra.
- 56 Vis dėlto, remiantis Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 5 dalies b punktu, prireikus užtikrinti aukštų priežiūros standartų nuoseklų taikymą, ECB bet kuriuo metu gali savo iniciatyva, pasikonsultavęs su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis, arba nacionalinės kompetentingos institucijos prašymu nuspręsti pats tiesiogiai vykdyti visus atitinkamus šio 6 straipsnio 4 dalyje nurodytus įgaliojimus vienos ar kelių kredito įstaigų atžvilgiu.
- 57 Šios nuostatos susijusios su skirtingais kriterijais, t. y. viena vertus, su subjekto, kuriam taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, kvalifikavimo kaip svarbaus netinkamumu ir, kita vertus, su būtinybe ECB vykdyti atitinkamus įgaliojimus.
- 58 Skundžiamo sprendimo 62 punkte atliktas minėtų nuostatų palyginimas patvirtina Bendrojo Teismo vertinimą, pateiktą to sprendimo 77 punkte, pagal kurį Sąjungos teisės aktų leidėjas, sukurdamas BPM, Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnyje suderino atsižvelgimą į valstybių narių vaidmenį įgyvendinant Sąjungos teisę su šio reglamento tikslų įgyvendinimu.
- 59 Tai reiškia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas atsižvelgė į proporcingumo principą ir kad ECB neprivalo, kaip Bendrasis Teismas pabrėžė skundžiamo sprendimo 75 punkte, kiekvienu konkrečiu atveju išnagrinėti, nepaisant kriterijų, nurodytų Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje, taikymo, ar svarbi įstaiga neturi būti priskirta tiesioginei nacionalinių valdžios institucijų priežiūrai, motyvuojant tuo, kad jos gali geriau įgyvendinti šio reglamento tikslus.
- 60 Taigi Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, skundžiamo sprendimo 80 punkte nusprendė, kad Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnio 1 dalyje numatytos „konkrečios ir faktinės aplinkybės, dėl kurių prižiūrimo subjekto priskyrimas [prie] svarbių tampa netinkamas“, nurodo tik konkrečias ir faktines aplinkybes, reiškiančias, kad nacionalinių valdžios institucijų vykdoma tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra labiau tinkama įgyvendinti šiuos tikslus ir principus ir, be kita ko, būtinybę užtikrinti nuoseklų aukšto lygio rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros standartus nei ECB vykdoma tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra.
- 61 Bendrojo Teismo taip pasirinkto aiškinimo pagrįstumą patvirtina aplinkybė, kad pagal Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnio 2 dalį sąvoka „ypatingos aplinkybės“, paminėta jo 70 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antroje ir penktoje pastraipose, turi būti aiškinama siaurai.
- 62 Galiausiai reikia atmesti argumentą, kad dėl Bendrojo Teismo pasirinkto sąvokos „ypatingos aplinkybės“ pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnį aiškinimo šios nuostatos netenka veiksmingumo, nes tampa neįmanoma įrodyti tokių aplinkybių buvimą.
- 63 Kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 74 punkte, nėra nieko, kas rodytų, kad dėl tokio aiškinimo, atitinkančio reglamentų Nr. 1024/2013 ir Nr. 468/2014 formuluotes ir tikslus, *Landeskreditbank* neįmanoma remtis „ypatingomis aplinkybėmis“, kaip jos suprantamos pagal minėtas nuostatas, ir įrodyti jų buvimą.

64 Šiomis aplinkybėmis Bendrojo Teismo pasiūlytas sąvokos „ypatingos aplinkybės“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, aiškinimas nėra klaidingas teisės požiūriu.

65 Vadinas, pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

66 Nurodydamas pirmojo pagrindo antrą dalį *Landeskreditbank* tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime padarė teisės klaidą, kai jo 101–112 punktuose nepripažino, kad ECB padarė akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą.

67 Pirmiausia, *Landeskreditbank* mano, kad Bendrasis Teismas turėjo, be kita ko, remdamasis savo paties siūlomu atitinkamų nuostatų aiškinimu, išnagrinėti jo specifinius ir faktinius argumentus ir patikrinti, ar, vadovaujantis šiais argumentais, tiesioginė nacionalinių kompetentingų institucijų atliekama rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra būtų leidusi geriau pasiekti Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus nei tiesioginė ECB atliekama priežiūra.

68 Be to, *Landeskreditbank* tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė vertinimo klaidą net ir nagrinėdamas jo argumentus, pagal kuriuos teisinio reglamentavimo ir kontrolės institucijų, reguliuojančių jo veiklą, įvairovė pateisino nacionalinių institucijų atliekamą rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą.

69 ECB ir Komisija ginčija *Landeskreditbank* argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

70 Kadangi, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 87, 88, 102, 104 ir 108 punktų, *Landeskreditbank* Bendrajame Teisme pateiktais siekė parodyti, kad tiesioginės Vokietijos institucijų atliekamos rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros pakako norint pasiekti Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus ir užtikrinti aukštą priežiūros standartų nuoseklų taikymą ir kad šiuo požiūriu nebuvo reikalinga tiesioginė ECB atliekama rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į savo pasiūlytą Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antros pastraipos ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnio sąvokos „ypatingos aplinkybės“ aiškinimą, kurio pagrįstumą patvirtino šio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies analizė, šiuos argumentus teisingai pripažino nereikšmingais.

71 Be to, kad šie argumentai Bendrajame Teisme buvo pareikšti tik dublike, paprastas *Landeskreditbank* teiginys, kad dėl teisinio reglamentavimo ir kontrolės institucijų, reguliuojančių jo veiklą, įvairovės nacionalinių institucijų atliekama rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra leistų geriau pasiekti Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus nei ECB atliekama rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, yra ir akivaizdžiai nepakankamas, kad būtų galima įrodyti pastarosios priežiūros netinkamumą, ir negali įpareigoti Bendrojo Teismo tikrinti, ar galėjo būti ypatingų aplinkybių, kaip jos suprantamos pagal minėtas nuostatas.

72 Taigi Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, skundžiamo sprendimo 112 punkte atmetė *Landeskreditbank* nurodytą pagrindą, grindžiamą tuo, kad ECB padarė akivaizdžių faktų vertinimo klaidų.

73 Vadinas, pirmojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies

– Šalių argumentai

- 74 Nurodydamas pirmojo pagrindo trečią dalį *Landeskreditbank* tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 140–142 ir 149 punktuose klaidingai nusprendė, kad apeliantas negalėjo kaltinti ECB tuo, jog neįgyvendino diskrecijos, ir, atmesdamas jo argumentus kaip nereikšmingus, pažeidė savo pareigą ištirti faktus.
- 75 ECB ir Komisija ginčija *Landeskreditbank* argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 76 Kaip pažymėta šio sprendimo 70 punkte, *Landeskreditbank* Bendrajame Teisme pateiktais argumentais iš esmės siekta parodyti, kad Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus buvo galima pasiekti taikant tiesioginę Vokietijos institucijų atliekamą rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą ir tam nereikalinga tiesioginė ECB atliekama rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra.
- 77 Kadangi šis argumentas neturi reikšmės Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antros pastraipos ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnio sąvokos „ypatingos aplinkybės“ aiškinimui, koks išplaukia iš skundžiamo sprendimo 80 punkto ir šio sprendimo 50 ir 51 punktų, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 142 ir 150 punktuose atmetė ketvirtąjį ir penktąjį *Landeskreditbank* pagrindus, grindžiamus atitinkamai ECB piktnaudžiavimu įgaliojimais neteisėtai neįgyvendinus savo diskrecijos ir ECB tenkančios pareigos išnagrinėti ir atsižvelgti į visas reikšmingas bylos aplinkybes pažeidimu, motyvuodamas tuo, kad *Landeskreditbank* negalėjo kaltinti ECB tuo, kad šis atmetė tokius argumentus arba taikydamas minėto 70 straipsnio 1 dalį neatsižvelgė į aplinkybes, nereikšmingas vertinant šios nuostatos formuluotės požiūriu.
- 78 Taigi pirmojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta.
- 79 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti pirmąjį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

- 80 Nurodydamas antrąjį pagrindą *Landeskreditbank* remiasi ginčijamo sprendimo iškraipymu ir klaidingu jo motyvavimo reikalavimų vertinimu.
- 81 Šį pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

- 82 Nurodydamas antrojo pagrindo pirmą dalį *Landeskreditbank* teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 31 ir 34 punktuose iškraipė ginčijamą sprendimą, kai klaidingai perteikė jo motyvus ir juos pakeitė savo motyvais.
- 83 Visų pirma *Landeskreditbank* tvirtina, kad minėtame sprendime nėra kriterijaus, pagal kurį jo kvalifikavimas kaip svarbaus subjekto galėjo būti atmestas tik su sąlyga, kad jis įrodys, jog kompetentingų Vokietijos institucijų atliekama tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra leidžia geriau pasiekti Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus nei ECB atliekama priežiūra.

84 ECB ir Komisija ginčija *Landeskreditbank* argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 85 Remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal SESV 296 straipsnį reikalaujamas motyvavimas turi atitikti ginčijamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti priimtos priemonės pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę (2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Solvay / Komisija*, C-455/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:796, 90 punktas ir 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16 punktas).
- 86 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad ginčijamas sprendimas yra aktas dėl rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigos priežiūros, kuri priėmė ECB, turintis šiuo klausimu plačią diskreciją, nes, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1024/2013 55 konstatuojamojoje dalyje, priežiūros uždavinių pavidimas ECB reiškia didelę jo atsakomybę užtikrinti finansinį stabilumą Sąjungoje ir kuo veiksmingiau ir proporcingiau naudotis savo priežiūros įgaliojimais.
- 87 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją reikalavimas pateikti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų išdėstytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes tai, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnyje nustatytus reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą bei atitinkamą klausimą reglamentuojančių teisės normų visumą (2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Solvay / Komisija*, C-455/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:796, 91 punktas ir 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16 punktas).
- 88 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnio 1 dalį ECB įsteigia Administracinę peržiūros valdybą, kuri atlieka sprendimų, ECB priimtų vykdamt pagal šį reglamentą jam suteiktus įgaliojimus, vidaus administracinę peržiūrą.
- 89 Sprendimu 2014/360, priimtu pagal Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnį, ECB įsteigė tokią valdybą.
- 90 Remiantis Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnio 7 dalimi, minėta valdyba, gavusi prašymą peržiūrėti ECB pagal šį reglamentą priimtą sprendimą ir priėmusi sprendimą dėl šio prašymo priimtumo, pareiškia nuomonę ir perduoda klausimą ECB priežiūros valdybai, kad ji parengtų naujo sprendimo projektą. Sprendimo 2014/360 16 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad savo nuomonėje Administracinė peržiūros valdyba teikia siūlymą panaikinti pradinį sprendimą, pakeisti jį tapataus turinio sprendimu arba pakeisti jį iš dalies pakeistu sprendimu ir kad pastaruoju atveju nuomonėje pateikiami pasiūlymai dėl reikiamų dalinių pakeitimų. Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnio 7 dalyje nurodyta, kad Priežiūros valdyba atsižvelgia į šią nuomonę ir nedelsdama pateikia Valdančiajai tarybai naujo sprendimo projektą, kuriuo pirminis sprendimas panaikinamas, pakeičiamas tapataus turinio sprendimu arba pakeičiamas iš dalies pakeistu sprendimu. Šio naujo sprendimo projektas laikomas priimtu, jei Valdančioji taryba nepateikia prieštaravimų per ne ilgesnį kaip dešimties darbo dienų laikotarpį.
- 91 Be to, pagal Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnio 9 dalį ir Sprendimo 2014/360 18 straipsnį Administracinės peržiūros valdybos pareikšta nuomonė, Priežiūros valdybos pateiktas naujo sprendimo projektas ir Valdančiosios tarybos priimtas sprendimas yra pagrindžiami ir apie juos pranešama šalims.

- 92 Taigi iš šių Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnio ir Sprendimo 2014/360 nuostatų matyti, kad ta nuomonė, naujas sprendimo projektas ir tas sprendimas yra priimami tos pačios institucijos, t. y. ECB, ir pagal tą pačią administracinę vidaus peržiūros procedūrą, taikomą sprendimams, kuriuos ši institucija priima, įgyvendinama jai Reglamentu Nr. 1024/2013 suteiktą kompetenciją, todėl jie yra neatsiejamai tarpusavy susiję, kaip tai pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 98 punkte.
- 93 Taigi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 31, 34 ir 128 punktuose teisingai išnagrinėjo ginčijamą sprendimą, atsižvelgdamas į Administracinės peržiūros valdybos nuomonę, apie kurią *Landeskreditbank* buvo pranešta pagal Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnio 9 dalį ir Sprendimo 2014/360 18 straipsnį.
- 94 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatavo, kad 2014 m. lapkričio 20 d. Administracinės peržiūros valdybos priimtoje nuomonėje teisėtu pripažintas 2014 m. rugsėjo 1 d. ECB priimtas sprendimas, kuriame *Landeskreditbank* buvo kvalifikuotas kaip „svarbus subjektas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalį, ir kad ginčijamu sprendimu ECB panaikino ir pakeitė šį sprendimą, bet paliko galioti tokį kvalifikavimą.
- 95 Taigi skundžiamo sprendimo 125 punkte pažymėjęs, kad Administracinės peržiūros valdybos nuomonė priskirtina ginčijamo sprendimo kontekstui, todėl taikant šio sprendimo 87 punkte nurodytą jurisprudenciją į ją gali būti atsižvelgta, siekiant įvertinti pakankamai motyvuotą minėto sprendimo pobūdį Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, skundžiamo sprendimo 127 punkte nusprendė, kad, remiantis Reglamento Nr. 1024/2013 24 straipsnio 1 ir 7 dalimis, neišvengiamai darytina tokia išvada: kadangi minėtas sprendimas atitinka nuomonę, jis yra tos nuomonės pratęsimas ir į joje pateiktus paaiškinimus gali būti atsižvelgta nagrinėjant ginčijamo sprendimo pakankamo motyvavimo klausimą.
- 96 Šiame kontekste siekdamas išnagrinėti ginčijamo sprendimo pagrįstumo klausimą Bendrasis Teismas, taip pat nepadarydamas teisės klaidos, skundžiamo sprendimo 128 punkte šį sprendimą aiškino kartu atsižvelgdamas į Administracinės peržiūros valdybos nuomonę ir priėjo prie tokios išvados: pirma, matyti, kad ECB laikė, jog ypatingos aplinkybės galėjo egzistuoti tik su vienintele sąlyga, kad pagrindinio reglamento tikslai bus geriau pasiekti taikant tiesioginę nacionalinių valdžios institucijų atliekamą rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą, ir, antra, *Landeskreditbank* neįrodė, jog ši sąlyga buvo įvykdyta jo atžvilgiu.
- 97 Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas neiškraipė ginčijamo sprendimo.
- 98 Vadinasi, antrojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

- 99 Nurodydamas antrojo pagrindo antrą dalį *Landeskreditbank* laikosi nuomonės, kad Bendrasis Teismas, iškraipydamas ginčijamo sprendimo turinį, taip pat padarė vertinimo klaidą, kai neįžvelgė, kad jis neatitinka Sąjungos teisės nustatytų motyvavimo reikalavimų.
- 100 *Landeskreditbank* visų pirma mano, kad ginčijamas sprendimas yra nelogiškas ir prieštaringas, neatskleidžia motyvų, kuriais jis grindžiamas, jame neanalizuojami jo argumentai, todėl Bendrasis Teismas, priešingai, nei jis pats teigia, negalėjo tikrinti šio sprendimo motyvų teisėtumo.
- 101 ECB ir Komisija ginčija *Landeskreditbank* argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 102 Kadangi antrojo pagrindo antra dalis pagrįsta prielaida, pagal kurią Bendrasis Teismas iškraipė ginčijamo sprendimo turinį ir kurią Teisingumo Teismas atmetė išnagrinėjęs šio pagrindo pirmą dalį, ji turi būti atmesta kaip neveiksminga.
- 103 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, antrasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 104 Nurodydamas trečiąjį pagrindą *Landeskreditbank* tvirtina, kad skundžiamame sprendime padaryta procedūrinė klaida, nes jame yra aspektų, kurie nebuvo procedūros dalykas.
- 105 Anot *Landeskreditbank*, Bendrasis Teismas pažeidė teisę būti išklausytam ir rungimosi principą, kai atmetė jo argumentus, motyvuodamas tuo, kad *Landeskreditbank* neteigė, jog nacionalinė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra leidžia geriau pasiekti Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus nei tiesioginė ECB atliekama priežiūra, nors šis kriterijus nebuvo aptariamasis per ECB ir Bendrajame Teisme vykusias procedūras.
- 106 Tas pats pasakytina apie skundžiamo sprendimo 111 punkte nurodytą teiginį, kad nėra jokio Badeno-Viurtembergo žemės ir Vokietijos federalinės valdžios institucijų susitarimo ar bendradarbiavimo, dėl ko joms bendradarbiauti būtų lengviau nei su ECB.
- 107 ECB ir Komisija ginčija *Landeskreditbank* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 108 Pirmiausia, negalima pritarti *Landeskreditbank* argumentui, kad per procedūrą nebuvo aptariamasis kriterijus, leidžiantis patvirtinti ypatingų aplinkybių, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 468/2014 70 straipsnio 1 dalį, buvimą, t. y. kad Reglamento Nr. 1024/2013 tikslus geriau galima pasiekti taikant tiesioginę nacionalinių institucijų atliekamą rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą nei taikant tiesioginę ECB atliekamą priežiūrą.
- 109 Kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 116 punkte, iš ieškinio ir atsiliepimo į jį aiškiai matyti, kad šalys minėtą kriterijų išsamiai aptarė Bendrajame Teisme, tad buvo paisyta *Landeskreditbank* teisės būti išklausytam ir rungimosi principo.
- 110 Be to, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 129 punkte, pirmojo pagrindo, kuriuo *Landeskreditbank* grindė savo ieškinį dėl panaikinimo, analizė patvirtina, kad jis galėjo suprasti ECB motyvus ir juos ginčyti pagal šį pagrindą, o Bendrasis Teismas galėjo atlikti ginčijamo sprendimo motyvų pagrįstumo kontrolę.
- 111 Šalys taip pat buvo išklausytos per posėdį ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.
- 112 Antra, dėl skundžiamo sprendimo 111 punkte nurodyto teiginio, kad nėra jokio Badeno-Viurtembergo žemės ir Vokietijos federalinės valdžios institucijų susitarimo ar bendradarbiavimo, dėl ko joms bendradarbiauti būtų lengviau nei su ECB, pakanka pažymėti, kad Bendrasis Teismas, atsakydamas į *Landeskreditbank* dublike nurodytą argumentą, pagal kurį dėl teisinio reglamentavimo ir kontrolės institucijų, reguliuojančių jo veiklą, įvairovės Vokietijos institucijų atliekama rizikos ribojimu pagrįsta

priežiūra leistų geriau užtikrinti aukštų priežiūros standartų nuoseklų taikymą nei ECB atliekama rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, tik konstatavo, kad ši argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą, nes nepateikta konkrečių duomenų, galinčių įrodyti, kad šiuo tikslu nacionalinių institucijų tarpusavio bendradarbiavimas būtų lengvesnis nei bendradarbiavimas su ECB.

113 Taigi Bendrasis Teismas nepažeidė *Landeskreditbank* teisės būti išklausytam ir rungimosi principo.

114 Šiomis aplinkybėmis trečiasis pagrindas turi būti atmestas.

115 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

116 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, Teisingumo Teismas sprendžia bylinėjimosi išlaidų klausimą.

117 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniam procesui pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

118 Kadangi ECB reikalavo priteisti iš *Landeskreditbank* bylinėjimosi išlaidas, o apeliantas pralaimėjo apeliacinę bylą, jis turėtų padengti savo, ECB ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.